

ΜΑΤ ΚΑΙ ΤΟΜ ΟΑΝΤΦΙΑΝΤ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ZINTAN

Πρόλογος:
Μένιος
Σακελλαρόπουλος

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΑΝΕΣ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ZINTAN

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι απόλυτοι ήρωες του ποδοσφαίρου: Ζιντάν**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Ultimate football heroes: Zidane

Από τις Εκδόσεις DINO BOOKS, Λονδίνο 2017

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Matt και Tom Oldfield

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρρικα Πάλλη

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μένιος Σακελλαρόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Dan Leydon

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Matt and Tom Oldfield, 2017

© Εικονογράφησης: www.envydesign.co.uk

Originally published in the English language in the UK by Bonnier Books UK.

The moral rights of the author have been asserted.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2021

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3900-6

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3901-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΜΑΤ ΚΑΙ ΤΟΜ ΟΛΤΦΙΑΝΤ
ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ZINTAN

Μετάφραση: Έρρικα Πάλλη

*Για τον Νόα και τον Νίκο,
τη μελλοντική επιθετική δύναμη της Σαουθάμπτον*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 – ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΟ.....	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – ΛΑ ΚΑΣΤΕΛΑΝ.....	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – ΠΛΑΣ ΝΤΕ ΛΑ ΤΑΡΤΑΝ.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ.....	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – ΓΑΛΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΛΓΕΡΙΑΣ.....	39
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – ΣΕΠΤΕΜ.....	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 – ΕΥΡΩ 84: ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.....	49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – ΣΚΑΟΥΤ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ.....	55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9 – ΗΡΕΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣ ΚΑΝΝΕΣ.....	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 – ΖΙΝΕΝΤΙΝ ΚΑΙ ΒΕΡΟΝΙΚ.....	65
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 – ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗ.....	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 – Ο ΖΙΖΟΥ ΣΤΗΝ ΜΠΟΡΝΤΟ.....	77

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 – ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ	83
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 – ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ	89
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 – ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΣΤΗ ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ.....	95
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 – ΜΟΥΝΤΙΑΛ 1998: Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΑΛΛΟΝ ΕΝΑΝ ΤΕΛΙΚΟ	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17 – ΜΟΥΝΤΙΑΛ 1998: Ο ΤΕΛΙΚΟΣ.....	111
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18 – ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ.....	117
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19 – EURO 2000	123
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20 – ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΕΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ	129
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21 – ΔΟΞΑ ΣΤΟ ΤΣΑΜΠΙΟΝΣ ΛΙΓΚ	135
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22 – ΟΙ ΓΑΛΆΤΙΚΟΣ	141
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23 – ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2006.....	151
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ	163
ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΟΥ.....	167
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	169

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο μεγάλο και πολύχρωμο άλμπουμ του παγκόσμιου ποδοσφαίρου, αυτό με τους τεράστιους καλλιτέχνες της μπάλας, υπάρχει μια ξεχωριστή θέση για έναν εκπληκτικό βιρτουόζο: τον Ζινεντίν Ζιντάν.

Ήταν ο άνθρωπος που μπορούσε να... κρύψει την μπάλα ακόμα κι αν τον κυνηγούσαν για να του την πάρουν πέντε αντίπαλοι! Ήταν αυτός που μπορούσε να ελιχθεί ανάμεσα σε όλη την αντίπαλη ομάδα και είτε να σκοράρει ο ίδιος είτε να μοιράσει έτοιμο γκολ, τη στιγμή που αυτό φαινόταν αδύνατο! Γιατί, τελικά, αυτό που έκανε σε όλη την τεράστια καριέρα του φαντάζει ακόμα αδύνατο!

Ένα φτωχόπαιδο με καταγωγή από την Αλγερία, χάρη στο απίστευτο ταλέντο του και τη σκληρή δουλειά, έφτασε στην κορυφή του κόσμου, κερδίζοντας τα πάντα! Και το ύψιστο όλων, το Παγκόσμιο Κύπελλο με τη Γαλλία το 1998, εκεί που με ένα ιδιοφυές παιχνίδι στον τελικό διέλυσε την περήφημη Βραζιλία, με δύο γκολ με κεφαλές στο ασύλληπτο 3-0!

Όπου κι αν έπαιξε έκανε την τεράστια διαφορά. Κι αυτός ο μέγιστος χορευτής –έτσι έμοιαζε στα γήπεδα– πανηγύρισε πρωταθλήματα με τη Γιουβέντους και τη Ρεάλ, έχοντας αναδειχτεί ο κορυφαίος παίκτης του κόσμου τρεις φορές!

Μια ακόμα απόδειξη της τεράστιας κλάσης του ήταν η ανάδειξή του ως του καλύτερου Ευρωπαίου ποδοσφαιριστή των τελευταίων πενήντα ετών!

Ο άνθρωπος που τον ανακάλυψε στην παιδική του ηλικία, ο Ζαν Βαρό, τον περιέγραψε κάποτε σαν πολεμιστή με πόδια καλλιτέχνη! Ήταν ακριβώς αυτό: πολεμιστής και καλλιτέχνης!

Μόνο που κάποιες φορές δεν μπορούσε να ελέγξει το πρώτο συστατικό του χαρακτήρα του. Έτσι, έκλεισε με πικρό τρόπο την τεράστια καριέρα του: κόκκινη κάρτα στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2006 με αντίπαλο την Ιταλία, στο τελευταίο παιχνίδι της ζωής του!

Προτίμησε να «θυσιάσει» το βαρύτιμο τρόπαιο αλλά να τιμωρήσει –χτυπώντας τον με... κουτουλιά!– τον Μάρκο Ματεράσι, που του έβρισε τη λατρεμένη του μητέρα! Αλλά αυτό δεν μπόρεσε να σκιάσει τη συγκλονιστική καριέρα του, τη γεμάτη από τεράστιες ποδοσφαιρικές παραστάσεις.

Αυτός ο γεννημένος πρωταθλητής, ο Ζιζού, κέρδισε τα πάντα, βγάζοντας στο χορτάρι μια τεράστια προσωπικότητα.

Και δεν ήταν μόνο στο χορτάρι. Γιατί, όταν ανέλαβε τη Ρεάλ ως προπονητής, της χάρισε τρεις συνεχόμενους τίτλους Τσάμπιονς Λιγκ, κάτι που φαίνεται αξεπέραστο στο μέλλον!

Αυτή η τεράστια μορφή, ιδιοφυής όσο ελάχιστοι, χάραξε το παγκόσμιο ποδόσφαιρο με την επονομαζόμενη κλάση του και τον γοητευτικό τρόπο παιχνιδιού του.

Τα κατορθώματά του –και ιδίως οι ντρίμπλες του, που έμοιαζαν με πιρουέτες χορευτή– διδάσκονται πια σε σχολές

ποδοσφαίρου. Κι αυτός είναι ο μεγαλύτερος τίτλος τιμής! Το παγκόσμιο ποδόσφαιρο θα υποκλίνεται πάντα στον Ζινεντίν Ζιντάν, το στίθασο αγόρι από την Αλγερία, που ξεπέρασε και τα πιο τρελά του όνειρα!

ΜΕΝΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΟ

Ο Ζινεντίν Ζιντάν στάθηκε στον αγωνιστικό χώρο στο Βερολίνο και κοίταξε γύρω του. Εβδομήντα χιλιάδες οπαδοί είχαν πλημμυρίσει το στάδιο – οι μισοί υποστήριζαν την Ιταλία και οι άλλοι μισοί την αγαπημένη του Γαλλία. Άκουγε ήδη να τραγουδούν το παρατσούκλι του.

Ζιζού! Ζιζού! Ζιζού!

Αυτό ήταν: το τελευταίο του παιχνίδι. Ύστερα από 108 διεθνή παιχνίδια και περισσότερους από 500 διασυλλογικούς αγώνες με τις Κάννες, την Μπορντό, τη Γιουβέντους και τη Ρεάλ Μαδρίτης, ο Ζινεντίν αποσυρόταν από το ποδόσφαιρο. Δεν μπορούσε ακόμη να το πιστέψει.

«Είσαι σίγουρος;» τον ρωτούσε η Βερονίκ, η γυναίκα του, για μήνες. «Θα σου λείψει το ωραίο παιχνίδι, αλλά και στο ωραίο παιχνίδι θα λείψεις εσύ!»

Όμως ο Ζινεντίν είχε πάρει την απόφασή του και ο τελευταίος αγώνας του θα ήταν πράγματι ξεχωριστός – ο τελικός του Παγκοσμίου Κυπέλλου 2006 με αντίπαλο την Ιταλία. Το 1998 ο Ζινεντίν είχε βοηθήσει τη Γαλλία να κατακτήσει το πρώτο της Παγκόσμιο Κύπελλο σημειώνοντας δύο φαντα-

Όμως δέκα λεπτά αργότερα η Ιταλία ισοφάρισε με κεφαλιά του Μάρκο Ματεράτσι. Η Γαλλία χρειαζόταν περισσότερα από τον αρχηγό της.

«Ψυχραιμία!» φώναξε ο Ζινεντίν στους συμπαίκτες του. «Αν έχουμε υπομονή και γυρνάμε την μπάλα με πάσες, θα έχουμε περισσότερες ευκαιρίες να σκοράρουμε».

Όμως ο Αντρέα Πίρλο και ο Τζενάρο Γκατούσο δεν του έδιναν ούτε χρόνο ούτε χώρο στον μεσαίο χώρο για να δημιουργήσει ευκαιρίες. Στα καλύτερά του, ο Ζινεντίν μπορούσε να ξεγλιστρήσει ανάμεσα σε παίκτες σε μια ξαφνική αναλαμπή. Αλλά τώρα, ύστερα από μια μακριά και δύσκολη διοργάνωση, ένιωθε τα πόδια του κουρασμένα και βαριά. Ήταν τόσο ενοχλητικό.

«Μη σταματάς!» του φώναξε ο προπονητής Ρεϊμόν Ντομενέκ.

Στις καθυστερήσεις ο Ζινεντίν ξεπέρασε ντριμπλάροντας τρεις Ιταλούς, πάσαρε στον δεξιό μπακ Γουιλί Σανιόλ και συνέχισε να τρέχει προς την περιοχή του πέναλτι. Η διαγώνια μπαλιά ήταν ακριβείας, αλλά ο Ζινεντίν ήταν ακόμη μακριά από το γκολ. Και τα δύο γκολ του στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1998 ήταν φανταστικές κεφαλιές – θα μπορούσε να κάνει το ίδιο ξανά; Χρησιμοποίησε τους μυς του λαιμού του για να χτυπήσει την μπάλα όσο πιο δυνατά μπορούσε. Η μπάλα ταξίδεψε στον αέρα αλλά ο τερματοφύλακας πήδηξε ψηλά και την έστειλε πάνω απ' το δοκάρι.

Παραλίγο! Ο Ζινεντίν σκέπασε με τα χέρια του το πρόσω-

πό του – είχε χάσει μια χρυσή ευκαιρία να βάλει το νικητήριο γκολ. Ούρλιαξε απ’ τον θυμό του. Έπρεπε να ηρεμήσει αλλά δεν το έκανε... και ο Ιταλός σέντερ μπακ Μάρκο Ματεράτσι τον τραβούσε από τη φανέλα.

«Ει, άσε με!» φώναξε ο Ζινεντίν.

Καθώς έτρεχε πίσω στην άμυνα, ο Ματεράτσι τον έβρισε άσχημα και ο Ζινεντίν έχασε την ψυχραιμία του. Του συνέβαινε συχνά όταν ήταν παιδί, αλλά ο Ζαν Βαρό στις Κάννες και ο Ρολάν Κουρμπίς στην Μπορντό τού είχαν μάθει να αδιαφορεί όταν οι αντίπαλοι τον έβριζαν. Αυτή τη φορά, ωστόσο, ο Ζινεντίν δεν μπόρεσε να ελέγξει τον εαυτό του. Γύρισε πίσω και χτύπησε τον Ματεράτσι στο στήθος με το κεφάλι του. Καθώς ο αμυντικός έπεσε κάτω, ο Ζινεντίν ήξερε ότι είχε μπλέξει. Μάταια προσπάθησε να εξηγήσει στον διαιτητή που έβαλε το χέρι στην τσέπη του – κόκκινη κάρτα!

Οι Γάλλοι οπαδοί έμειναν άφωνοι. Ο Ζινεντίν είχε αφήσει τον θυμό του να καταστρέψει το τελευταίο του παιχνίδι. Είχε απογοητεύσει τους πάντες: τους συμπαίκτες του, την οικογένειά του, όλη τη χώρα του. Έδωσε το περιβραχιόνιο του αρχηγού στον Γουιλί και, περνώντας δίπλα από το Παγκόσμιο Κύπελλο, κατευθύνθηκε στη φυσούνα.

Η Γαλλία έχασε στα πέναλτι. Όταν τον χρειάστηκε περισσότερο, ο Ζιζού δεν ήταν εκεί για να βοηθήσει. Τα τελευταία λεπτά της ποδοσφαιρικής του καριέρας ήταν τα χειρότερα. Θα τον θυμούνταν πάντα γι’ αυτή τη μία φρικτή ενέργεια;

Ο Ζινεντίν ήταν καταστενοχωρημένος στα αποδυτήρια.

Ήθελε να ζητήσει συγγνώμη από τους άλλους παίκτες αλλά δεν ήξερε τι να πει. Δεν υπήρχαν δικαιολογίες για την άσχημη συμπεριφορά του. Ως αρχηγός θα έπρεπε να δώσει το παράδειγμα, όπως είχε κάνει σε όλους τους άλλους αγώνες. Πήρε τη Χρυσή Μπάλα ως ο καλύτερος παίκτης της διοργάνωσης, αλλά ήθελε να πει αντί με το Παγκόσμιο Κύπελλο και όχι με μια κόκκινη κάρτα. Ωστόσο, αυτό δεν άλλαζε όσα είχε κάνει ο Ζινεντίν για τη Γαλλία τα προηγούμενα δώδεκα χρόνια. Όπως του είπε ο πρόεδρος Ζακ Σιράκ: «Ξέρω ότι είσαι στενοχωρημένος και απογοητευμένος, αλλά θέλω να σου πω ότι όλη η χώρα είναι εξαιρετικά υπερήφανη για σένα. Την έχεις τιμήσει με τις καταπληκτικές ικανότητές σου και το αγωνιστικό σου πνεύμα».

Ο Ζινεντίν δεν μπορούσε να πιστέψει ότι η καριέρα του είχε τελειώσει. Το Παγκόσμιο Κύπελλο, τα Euro, το Τσάμπιονς Λιγκ, το Ιταλικό Πρωτάθλημα, το Ισπανικό Πρωτάθλημα... τα είχε κατακτήσει όλα. *Καθόλου άσχημα για ένα αγόρι από τη Λα Καστελάν!* σκέφτηκε.

Με τα γρήγορα πόδια του, την εξαιρετική όρασή του και το απίστευτο ποδοσφαιρικό μυαλό του, ο Ζινεντίν είχε πάντα το ταλέντο. Αλλά χάρη στους φίλους του, την οικογένεια, τους συμπαίκτες και τους προπονητές του, είχε αποκτήσει υπομονή και ομαδικότητα, ώστε να μπορέσει να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Ο Ζιζού, οι γονείς του οποίου είχαν έρθει από την Αλγερία, είχε αποσυρθεί με την ιδιότητα του μεγάλου ήρωα της Γαλλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΛΑ ΚΑΣΤΕΛΑΝ

«Γιαζίντ, είσαι καλά;» φώναξε η Μαλίκια καθώς έτρεχε στο δωμάτιο όπου κοιμούνταν οι τέσσερις γιοι της. Είχε ξυπνήσει από τα ουρλιαχτά του νεαρότερου, του Ζινεντίν Γιαζίντ Ζιντάν.

Η Μαλίκια ήξερε ακριβώς ποιο ήταν το πρόβλημα – ήταν η τρίτη φορά που είχε συμβεί αυτή την εβδομάδα. Χάιδεψε το κεφάλι του Γιαζίντ και σκούπισε τα δάκρυά του.

«Όλα καλά», ψιθύρισε, ελπίζοντας ότι οι άλλοι τρεις γιοι της, ο Νουρεντίν, ο Φαρίντ και ο Ματζίντ, θα μπορούσαν να ξανακοιμηθούν. «Ένας επιάλτης ήταν, είσαι ασφαλής εδώ, στο σπίτι».

«Πού είναι ο μπαμπάς;» ρώτησε ο Γιαζίντ. «Ένας παράξενος άντρας στεκόταν στην πόρτα εκεί πέρα. Τον είδα!»

«Δεν υπάρχει κανένας εκεί. Ήταν απλώς ένα κακό όνειρο», απάντησε η Μαλίκια. «Ο μπαμπάς σου είναι στη δουλειά. Είναι κι αυτός ασφαλής, σου τ' ορκίζομαι. Πρέπει να δουλέψει νυχτερινές βάρδιες αυτή την εβδομάδα. Μέχρι να ξυπνήσεις το πρωί, θα έχει γυρίσει».

Αλλά όταν έβλεπε επιάλτες, ο Γιαζίντ δεν μπορούσε να ξανακοιμηθεί. Έμεινε ξαπλωμένος μέσα στο σκοτάδι, ακούγοντας

την ανάσα των αδελφών του, τους καβγάδες και τις σειρήνες των περιπολικών έξω από το παράθυρό του. Πάντα συνέβαινε κάτι στη Λα Καστελάν. Πολύς κόσμος στη Γαλλία πίστευε ότι η περιοχή αυτή στη Μασσαλία ήταν ένα άσχημο και επικίνδυνο μέρος για να ζει κανείς, αλλά για τον Γιαζίντ ήταν το σπίτι του. Είχε την οικογένειά του μαζί του και τους φίλους του στη διπλανή πόρτα. Μπορούσε πάντα να ακούσει μουσική και να παίξει ποδόσφαιρο. Το άλλο να θέλει κανείς;

Όπως πολλοί από τους γείτονές τους στη Λα Καστελάν, οι γονείς του Γιαζίντ είχαν έρθει στη Γαλλία από την Αφρική. Ο Σμαϊλ και η Μαλίκια είχαν φύγει από την Αλγερία όταν στη χώρα τους ξέσπασε εμφύλιος πόλεμος. Η ζωή ήταν πιο ασφαλής στη Γαλλία και υπήρχαν περισσότερες δουλειές, ειδικά αφού μιλούσαν γαλλικά. Ο Σμαϊλ δούλευε σε μια αποθήκη. Ήταν σκληρή δουλειά και οι νυχτερινές βάρδιες ήταν δύσκολες, αλλά με τα χρήματα που έβγαζε πλήρωνε το φαγητό τους και το διαμέρισμά τους. Η οικογένειά του ήταν υγιής κι ευτυχισμένη – αυτό ήταν το πιο σημαντικό. Αλλά ακόμη κι όταν οι γιοι του ήταν μικρά παιδιά, ο Σμαϊλ προσπαθούσε να τους προετοιμάσει για την ενήλικη ζωή.

«Η ζωή δεν είναι ποτέ εύκολη για ανθρώπους σαν εμάς», τους είπε μια μέρα στο τραπέζι την ώρα του βραδινού. Ο Γιαζίντ και τα αδέρφια του άκουγαν πάντα προσεκτικά. «Όταν πηγαίνεις σε μια νέα χώρα, πρέπει να δουλεύεις δυο φορές πιο σκληρά από τους άλλους. Προχώρα και μην τα παρατάς ποτέ!»

Μόλις ο Γιαζίντ έβλεπε το φως της ημέρας να τρυπώνει

από τις κουρτίνες, ήξερε ότι ο μπαμπάς του θα γυρνούσε σύντομα σπίτι. Ο Σμαϊλ ξεκλείδωνε την μπροσινή πόρτα, άφηνε στο χολ την τσάντα του και μισάνοιγε την πόρτα του δωματίου των γιων του.

Μερικές φορές ο Γιαζίντ έκανε ότι κοιμόταν, αλλά αυτή τη φορά τού κούνησε το χέρι και χαμογέλασε.

«Γιατί είσαι ξύπνιος;» ψιθύρισε ο μπαμπάς του.

«Είδα κι άλλον εφιάλτη», απάντησε ο Γιαζίντ.

«Είμαι σπίτι τώρα», είπε ο Σμαϊλ ανακατεύοντας τα μαλλιά του γιου του και αμέσως μετά χασμουρήθηκε βαθιά. «Κοιμήσου λιγάκι, αυτό θα κάνω κι εγώ με το που ακουμπήσω το κεφάλι μου στο μαξιλάρι!»

Δυο ώρες αργότερα ο Γιαζίντ και τα αδέρφια του σηκώθηκαν και η Μαλίκια τούς έφτιαξε πρωινό στην κουζίνα, ενώ ο Σμαϊλ κοιμόταν.

«Σς!» ψιθύρισε βάζοντας το δάχτυλο στα χείλη της. «Φαρίντ, αν θέλεις να κάνεις τόσο θόρυβο, βγες έξω!»

Μόλις καταβρόχθισαν τα δημητριακά τους, ο Νουρεντίν, ο Φαρίντ και ο Ματζίντ άνοιξαν την πόρτα, κατέβηκαν τα πολλά σκαλιά της πολυκατοικίας και βγήκαν στην Πλας ντε λα Ταρτάν, την κεντρική πλατεία της Λα Καστελάν. Είχαν αρκετό χρόνο για ένα γρήγορο ματσάκι πριν απ' το σχολείο. Αλλά στον Γιαζίντ δεν επιτρεπόταν να πάει μαζί τους, γιατί ήταν ακόμη πολύ μικρός.

«Μόλις κλείσεις τα πέντε, μπορείς να πας κι εσύ», του έλεγε η μαμά του ξανά και ξανά.

Ο Γιαζίντ μετρούσε τις μέρες μέχρι τα πέμπτα γενέθλιά του: 365, 364, 363, 362, 361...

«Μαμά, πόσο είμαι τώρα;» ρωτούσε.

«Τεσσάρων χρόνων και» –η Μαλίκα κοίταζε το ημερολόγιο κι έκανε την αφαίρεση στο μυαλό της– «διακόσια εβδομήντα πέντε ημερών. Ενενήντα ακόμη μέρες μόνο, μικρέ μου!»

Καθώς περίμενε τη μεγάλη μέρα, ο Γιαζίντ είχε δουλειά να κάνει. Ήθελε να βεβαιωθεί ότι ήταν έτοιμος για το ντεμπούτο του στην Πλας ντε λα Ταρτάν, κι έτσι προπονούσαν στις ντρίμπλες και στα σουτ στο σαλόνι, ενώ η μαμά του έπλενε τα πιάτα του πρωινού. Χρησιμοποιούσε ότι έβρισκε – μια μπάλα ποδοσφαίρου, ένα μπαλάκι του τένις, ακόμη και ένα ζευγάρι τυλιγμένες κάλτες.

Η Μαλίκα δεν αντιλήφθηκε ότι ο Γιαζίντ δεν ήταν μαζί της στην κουζίνα μέχρι που άκουσε τον θόρυβο.

Σμας!

Αναστέναξε δυνατά – όχι πάλι! Ο γιος της έσπαγε πράγματα όλη την ώρα και δεν είχαν χρήματα να τα αντικαταστήσουν όλα. Ακόμη κι όταν δεν είχε κοιμηθεί όλη νύχτα, ο Γιαζίντ είχε πάρα πολλή ενέργεια για να μένει κλεισμένος στο σπίτι όλη μέρα. Τι μπορούσαν να κάνουν; Αν τα αδέρφια του Γιαζίντ τον πρόσεχαν, ίσως να μπορούσε να βγει έξω και να παίξει μαζί τους. Όχι, δε θα συγχωρούσε ποτέ τον εαυτό της, αν του συνέβαινε κάτι κακό.

Η Μαλίκα πήρε τη σκούπα και το φαράσι και πήγε να ελέγξει τη ζημιά. Ο Σμαϊλ είχε ξυπνήσει και έτριβε τα μάτια του

από τον ύπνο. Καθώς μπήκε στο σαλόνι, ήταν έτοιμος να μαλώσει τον μικρότερο γιο του.

Ο Γιαζίντ δεν ήθελε να κλοτσήσει το μπαλάκι του τένις τόσο δυνατά. Ήταν ατύχημα. Στο μυαλό του ήταν έτοιμος να βάλει το νικητήριο γκολ στον τελικό κυπέλλου και είχε παρασυρθεί. Η λάμπα έπεσε κάτω και έσπασε. Ο Ζινεντίν ήξερε ότι οι γονείς του θα θύμωναν πολύ μαζί του.

Αλλά όταν ο Σμαΐλ είδε τον Γιαζίντ να στέκεται εκεί και να δείχνει ένοχος με τα χέρια πίσω απ' την πλάτη του, ο θυμός του μεμιάς εξαφανίστηκε. Μπορούσε να θυμηθεί πώς ήταν να είσαι νέος και ζωηρός. Πήρε τη σκούπα και το φαράσι από τη γυναίκα του και σκούπισε τα γυαλιά. Ενώ ο Γιαζίντ κοιτούσε αλλού, η Μαλίκα πήρε το μπαλάκι του τένις και το έκρυψε στο ντουλάπι.

«Γτε μου, ανυπομονώ να κλείσεις τα πέντε!» είπε ο μπαμπάς του.

«Κι εγώ!» είπε η μαμά του.

«Κι εγώ!» είπε κι ο Γιαζίντ.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΟΝ ΖΙΝΤΑΝ, ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ ΗΡΩΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Ο Γάλλος σούπερ σταρ ξεκίνησε από μικρό παιδί να παίζει στους δρόμους της Μασσαλίας, κατέκτησε ένα Παγκόσμιο Κύπελλο με τη Γαλλία, με ένα θρυλικό βολέ έδωσε στην ομάδα του το κύπελλο του Τσάμπιονς Λιγκ το 2002 και επέστρεψε στη Ρεάλ Μαδρίτης ως προπονητής. Αυτή είναι η ιστορία ενός από τους πιο ταλαντούχους ποδοσφαιριστές της γενιάς του.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24950